

No 137

ARIANY

Juliol - Agost 1983

Año Santo

Con estas palabras «Abrid las puertas al Redentor» se inicia la Bula de indicción de Jubileo para el MCML aniversario de la Redención. El Papa puso su nombre al pie de la Bula el día de la Epifanía, el 6 de enero. Y el documento fue hecho público en L'Osservatore Romano del sábado 22 de enero; donde cubre dos páginas, a las que siguen otras dos con la versión italiana.

«Abrid las puertas al Redentor» es algo así como hilo conductor del Pontificado de Juan Pablo II. Desde que fuera elevado a la Cátedra de San Pedro, su espíritu se ha centrado, más que en otro tiempo alguno, en Cristo Redentor y en el Misterio Pascual. Del hecho de la Redención deriva el Ministerio universal propio del Obispo Romano. Cada año litúrgico es ya en sí conmemoración y celebración de la Redención de Cristo. Índice este año el MCML aniversario del hecho redentor. El Papa recordó ante los Cardenales —el 26 de noviembre del 82—, la celebración instituida por Pío XI, en 1933, de modo que un Año Santo extraordinario conmemorará el MCM aniversario de la Redención. Ahora será Juan Pablo II personalmente quien abra la Puerta Santa el 25 de marzo, fiesta de la Anunciación del Señor. El Año será clausurado el 22 de abril de 1984, fiesta de la Resurrección del Señor. Este Año Santo, explica el Papa, está en línea con el celebrado en 1975 por indicción de Pablo VI, quien le asignó como

de la Redención

fin principal «la renovación en Cristo y la reconciliación con Dios». Toda la Iglesia, la razón de su existencia y de su vida —especialmente por medio de todos y cada uno de sus Sacramentos—, radica en el misterio de la Redención de Cristo. El Papa insiste en el peculiar significado del Sacramento de la Penitencia.

Este Año Santo se celebra de una vez, simultáneamente en toda la Iglesia. El Papa sugiere en su Bula dos líneas profundas de celebración, que los Obispos diocesanos habrán de concretar para sus respectivas iglesias locales.

Es un Año Santo de viva espiritualidad cristiana, de un cristianismo 'fuerte', que promana directamente de la Muerte y Resurrección de Cristo. Año Santo de revitalización de la fe, de implantación valiente del mensaje evangélico de amor y de paz entre los hombres.

El Papa ofrece una oportunidad de 'parusía', en la expectativa de ese tercer milenio de cristianismo, al que este Año Santo nos prepara como nueva infusión de fuerza y vigor. El Señor le ha inspirado este Año Santo fuerte, valiente, esperanzador: año radicado en la Muerte y Resurrección de Cristo. Una vez más el Papa es 'testigo de esperanza' para un mundo abatido y exasperado por crisis, malentendidos y ambiciones sin límite.

I centenario de la coronación de la Virgen de Lluc

La Basílica de Lluc, casa común de los mallorquines

Estimats germans i germanes, preveres, religiosos, religioses i laics de l'Església mallorquina:

Ens trobam davant el record d'un esdeveniment de primera magnitud a la nostra Diòcesi: la celebració del centenari de la Coronació Pontifícia de l'estimada i venerada imatge de la Mare de Déu de Lluc.

En efecte: el dia 10 d'agost de 1884 l'Excm. i Rvdm. D. Mateu Jaume i Garau, Bisbe de Mallorca, llavors ja un ancià extraordinàriament apreciat per tot el seu

(segueix a darrera pàg.)

José Mascaró Pasarius

És historiador i moltes més coses. Tot el que és cultural, bo i bell li interessa. Un no sap que admirar més si la seva extensa acció polifacètica o el desig d'ajudar en els altres a conèixer o reivindicar la història, ja en el aspecte local o general.

Per la seva gentilesa i iniciativa personal, a les hores, coneixem un poc més el nostre passat.

Mesos enrera s'interessà per conèixer el terme municipal d'Ariany per realitzar la carta arqueològica local. El dos d'Agost des de Taüll (Pirineu Català) tingué la finesa de transmetre la següent missiva:

"Molt estimat amic: Som amb el doctor Joan Coromines treballant sobre la toponímia mossàrab balear.

Com avui hem estudiat el topònim Ariany, que podria ésser pre-romà me n'enrecordat especialment de vosté. Vaig rebe la còpia del mapa del nou Municipi d'Ariany. Me falten unes dades, però ja he començat la Carta Arqueològica..."

Amb motiu de les festes patronals, de molt bon grat, acceptà la invitació per participar a la celebració de la Missa Major i compartir la joiosa jornada de la nostra festa major acompanyat de la seva amable senyora.

Darrerament hem d'agraciar l'atenció d'entregar-nos personalment les primeries de l'estudi realitzat amb el senyor Coromines sobre l'origen toponímic d'Ariany: "ETIMOLOGIA DEL TOPÒNIM ARIANY"

Del treball inèdit del doctor Joan Coromines i J. Mascaró Pasarius.

Títol provisional: "La toponímia mossàrab i pre-romana de les Balears".

ARIANT (i ARIANY)

Nom d'una vall i d'una gran possessió amb torre de defensa i capella (Mapa Mascaró Pasarius, 1, f-9) situada a l'extrem NO. del t. de Pollença. La vall fou habitada pels indígenes pre-romans com ha quedat clarament establert després de les excavacions arqueo-

lògiques dirigides pel P. Cristòfol Veny, Doctor en Història. Citada en el Mapa Despuig (1784). L'Arxiduc ("Die Balearen") publica un bell dibuix de la vall, de la torre i de les muntanyes que l'enrevolten.

És inevitable recordar-se del nom d'Ariany, antic llogaret (avui municipi) del t. de Petra, a propòsit d'aquest nom. L'aspecte fonètic de tots dos ja ens condueix a descartar un origen àrab o una formació de data catalana, per exclusió, doncs, hem de creure que tots dos són noms d'herència mossàrab. N'hi ha de tots dos documentació ben antiga.

Però tot això no decideix encara si són noms romànics o pre-romans, i ni tan sols decideix encara si hi ha realment un parentiu etimològic entre els dos noms.

D'Ariant, pel costat romànic hem pensat si pot venir del llatí ARGENTUM; una evolució de -GE- en -ia- és possible en mossàrab. Realment se sab que els romans havien cercat molt la plata a Mallorca, com a tota la terra hispànica (confer la teoria de Coromines referent a Sòller i Selva a "Entre dos llenguatges", etc.) De tota manera això obligaria a descartar el nom d'Ariany en aquesta qüestió, el canvi de -NT en -NY no és practicable.

No més podem dir que dins la Vall d'Ariant si contenen almenys quatre coves amb nom ben conegut, però és

clar que fins aquí no hi ha proves gens positives d'aquesta etimologia. Resta molt positiva, en canvi, la possibilitat que sigui algun nom pre-romà i llavors podríem tornar a unir-hi el nom d'Ariany, suposant un ètimon en -NN o -ND, un nom de persona d'origen germànic (Heliand, propietat Salvador)?? El canvi de la l en r seria degut a la pronúncia dels moros. No deixa d'haver-hi algun rar nom d'origen personal germànic a Mallorca, com Gotmar, a Pollença mateix.

Desitjam i esperam que el nostre passat, present dins el transcurs de la Història de Mallorca ocupará un lloc predilecte en el seus quefers d'investigació històrica. M. A.

¿ATOCHA O ATOTXA?

Nuestro amigo y colaborador, Hermano Sebastián Rubí, publicó en Apóstol y Civilizador de Enero de 1983, no. 94, pág 8 (260) un interesante artículo titulado "¿El Pare Ginebre?" del cual reproducimos lo que sigue por el interés que tiene por nuestra cultura y por nuestra Historia.

Nuevamente ha sido rebautizado.

Si nunca acabó de satisfacernos el nombre de Ginebró, menos nos ha de agradar el de Ginebre, vocablo que sabe más bien para nosotros, a ginebra, la bebida alcohólica aromatizada con ginebros, frutos del enebro, y que a su vez, por asociación de ideas recuerda al gin fabricado en nuestra hermana Menorca.

Todavía queda algo más. La nota en cuestión de la GUIA citada termina así: A Ariany fan la seva festa per la Mare de Déu d'Atotxa (sic), darrer diumenge d'Agost".

En el supuesto de que no se haya querido catalanizar la grafía, conviene recordar que en lengua catalana no existe el vocablo atotxa, y en castellano atocha es esparto (espart). He aquí por qué la madrileñísima Virgen de Atocha, de la que es una réplica la de Ariany, se llame así, según la tradición, porque fue hallada en un atochal (espartar) de los alrededores de Madrid, como ya lo cantó Lope de Vega:

No quiso Montes Serrados,
ni Peñas de Francia altivas,
a nuestros ojos esquivas,
sino atochas y sembrados,
viñas, álamos y olmos.

Entre els molts d'actes, tots ells prou interessants, de les festes cal destacar l'atenció de gratitud a Dona Catalina Vanrell Gomis, sa mestra Pou, com vulgarment és coneguda entre noltros, per iniciativa de les nostres Autoritats Municipals amb la col·laboració de la Parròquia i l'afectuosa participació dels veïns i d'altres, avui acampats per altres entorns, agraïts en el seu mestratge.

Feim nostres les paraules de convidada del Senyor Batle, D. Antoni Pascual:

"No vull entrar amb l'anàlisi de les virtuts i defectes que haguin pogut presidir la vida de sa Mestra Pou, perquè no me cab dubte que com a tot humà haurà tingut les seves virtuts i també el seus defectes.

Amb el que no hi ha discussió possible, perquè és un fet, és que aquesta dona, des de fa més de seixanta anys, després d'atendre les obligacions familiars com a mare de família, s'ha dedicat a l'ensenyament de les primeres lletres als infants, i sobre tot, a la tasca d'ensenyar-nos a la gran majoria d'arianyers, les oracions, començant pel Pare Nostre, i encara avui amb tants d'anys a l'esquena, li perdura aquest do de saber-se guanyar als infants, que amb ella si troben a gust".

Opinam que la seva obra ha estat sobre tot de catequista, ja ensenyant les oracions a gairebé a tots els nins, ja acompanyant, com una mare, els nins a les funcions Parroquials, ja fent de ca

Por lo tanto, tampoco es correcto escribir *Atotxa* refiriéndose a la Patrona de Ariany. En cambio, por la misma razón que al P. Serra se le convierte en *P. Ginebre*, N^a. Sra. de Atocha habría de ser *Mare de Déu de l'Espart*, lo cual no sé hasta qué punto sería del agrado de sus fieles devotos y hasta qué punto sería correcto, dado que los nombres propios en estos casos no suelen traducirse, pues a nadie se le ocurriría caer en la cuenta que la Virge de Atocha es la *Verge de l'Espart*, marianologías aparte. Creo que al final todos preferirán que no se introduzca dicho cambio. Prosigamos, pues, cantando los *Goigs* de nuestro llorado Bartomeu Guasp, aunque con la grafía correspondiente, salvo mejor opinión:

D'Atocha sou titulada;
d'enllà de la mar emportada,
aquí us heu arrelada
com un roser de tot l'any
Beneïu vostra fillada,
oh Patrona d'Ariany.

HOMENATGE a

"Sa Mestra Pou"

seva una petit santuari durant el mes de maig amb grans i petits per cantar i resar a la Verge Maria, sense oblidar el difícil treball d'entretenir els nins, ja amb cançons, ja amb els populars tambors, i sobre tot la capacitat per ensenyar-los poesies.

La seva vida ja carregada d'anys, puix nasqué el 26 de Decembre de 1894, ha estat de dedicació a la família i als demés, amb èpoques agradoses i altres contraries.

Entre els seus fills: Antoni, Joan, Pere i Guillem, el cual fou ordenat sacerdot franciscà i morí el 23 de Juny de 1961 deixant un record lluminós de bondat franciscana.

L'homenatge realitzat la segona festa patronal consistí en una solemne Concelebració presidida pels P. Francesch Batle, Provincial dels Franciscans, P. Bartomeu Nicolau, T.O.R., per Mn. Pep Caldentey i Mn. Mateu Amorós, amb una nombrosa participació, encapçalada per les nostres Autoritats.

Després en la nova Casa Consistorial, en el saló de recepcions, el Senyor Batle, en nom d'Ariany l'obsequià amb una hermosa placa d'argent amb la següent inscripció:

L'AJUNTAMENT D'ARIANY A
DONYA CATALINA VANRELL I
GOMIS "SA MESTRA POU" AMB
RECONeixEMENT A LA SEVA
DEDICACIÓ A LA INFANTESSA
D'AQUEST POBLE.

Tots els assistents foren obsequiats amb un refresc per l'Ajuntament. A.A.

ARIANY - Servicios de Urgencias

Médico	D. Bartolomé Tous	527370
Practicante	D. Juan Llambias	523087
Religiosas Franciscanas de Ariany		561213
AMBULANCIAS:		
Ayuntamiento de Sta. Margarita		523403
		523033
Ayuntamiento de Manacor		550063
Centro Médico		285858
Cuartel de la Guardia Civil		561003
C.O.S.		221100

Un any més, hem passat les festes en honor de la Mare de Déu d'Atocha. Un any més, tot aquell que es sent, encara que sia molt poc, arianyer, ha acudit a la crida d'uns dies d'alegria i de trobada de familiars i amics, s'ha sentit encisat per els sons de les ancestrals xeremies i embolicats de la inconfusible olor de l'alfabeguera.

No diré que han estat les millors festes de la història; totes les festes són bones, però sí que han estat unes festes especials: eren les primeres festes patronals amb Ajuntament democràtic des de la independència i havia que celebrar-ho.

Començaren amb un acte cultural. Una conferència a càrrec de l'historiador i folklorista D. Bartomeu Ensenyat, el qual, ens parlà de manera concisa, però suficientment clara, dels nostres avantpassats prehistòrics fent especial referència, a la cova de "Sa Canova" i la seva importància dins el camp arqueològic; va esser on es va trobar la primera ceràmica incisa de Mallorca i per tant, va donar un caire nou a la història de la nostra illa.

Després, també parlà amb més amplitud, dels costums i balls mallorquins fent referència al que ha recollit de gent del nostre poble. A continuació, va haver-hi una mica d'exposició dels balls, tal com està recollit que ho feien un temps. Fou una conferència molt interessant i bastant concorreguda i crec que va esser un bon començament de festes.

El dissabte, ha estat sempre, el dia dels infants; tots esperen el moment que per ells comença la bulla: les xeremies i el dimoni, que com sempre no mancaren a la cita. Després de recórrer el poble i omplir-lo de sons, corregudes i crits d'alegria, començaren els jocs infantils amb un ginkama. Però aquí, ja començaren a aparèixer les gotes d'aigua i la pluja ja no ens deixà en

tota la nit o sia que la berbena va esser molt curta i passada per aigua, però la gent quedà satisfeta ja que el camp ja ho necessitava.

Les festes patronals, són, com ja diu el seu nom, religioses i com a conseqüència, l'acte central és encara ara a Ariany, no així a molts altres pobles, la missa del dia del patró, que a dir veritat cada any es supera. Enguany, ha rossat la perfecció, per començar, es dignaren presidir la cerimònia el President del Parlament Balear, l'excel·lentíssim Sr. Gabriel Cañellas; el President del Consell Insular, l'excel·lentíssim Sr. D. Jeroni Albertí; un dels fills del Marquès d'Ariany, davant la impossibilitat de l'assistència del propi Marquès, així com també, les autoritats locals. També ens volgueren acompanyar en dia tan assenyalat, l'autor d'un himne a Ariany, capdavanter de les lletres actuals mallorquines, D. Miquel Bota Totxo, així com el destacat historiador i investigador Mascaró Passarius, l'escriptor D. Rafel Ferrer, el pintor D. Miquel Aguiló, etc. I si gala hi havia en quant a autoritats, gala hi va haver a la cerimònia. Un any més, el cor, es multiplicà en esforços i ens deleità amb meravelloses interpretacions en honor de la Mare de Déu, i per altra part, la dansa, també es va fer oració, a través del ball de l'Oferta.

A continuació, les autoritats, es dirigiren al nou edifici de l'Ajuntament el qual i després d'enlairar les banderes espanyola, mallorquina i del Consell, beneïren i inauguraren.

Acte seguit, es va inaugurar una exposició al Local Parroquial del pintor, Miquel Aguiló, el qual, una vegada inaugurada, va fer donació d'una de les obres més admirades, al poble d'Ariany, a través de l'Ajuntament.

L'esport, també va fer acte de presència a les festes i de manera prou

Festes de 1983

Cañellas y Albertí, en Ariany
En la constitució del municipio

importat. No per els resultats, sinó per el fet de què també s'inaugurà el nou camp de futbol, una gran aspiració esportiva dels darrers anys.

El diumenge a la nit, va haver-hi una vetlada mallorquina força interessant a la qual hi participaren el Grup Frontera que a base de ranxeres, pasdobles i "corridos" feren recordar un temps no molt llunyà a molts dels nostres majors.

Actuaren també, el matrimoni Salom de Petra, interpretant un parell de tonades de segar i batre, que només escoltar-los produïen calfreds, eren la viva estampa del nostre camp abans de motoritzar-lo.

I també, l'Escola de Música i Danses de Mallorca amb un repertori de danses de l'illa que va entusiasmar a més d'un.

El públic, realment, disfrutà, i la prova, és l'animació i participació que va haver-hi per part del públic.

El dilluns al matí, va tenir lloc un molt merescut i emotiu homenatge a la nostra "Mestra Pou". Tota una institució del poble, per la qual, podem dir que han passat el 80% de les generacions actuals, bé per aprendre a llegir i escriure o aprendre la doctrina.

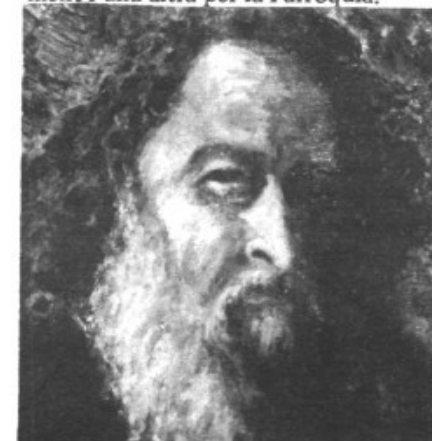
A la tarda, un acte simpàtic; un cinturó ciclo-turístic, arplegà a tots els nins d'Ariany. Començà a la plaça on va seguir el trull amb jocs infantils, cintes, carreres, etc.

A la nit, es representà l'obra de teatre "Es Batle nou" a càrrec del Grup de Teatre Popular de Manacor. La vetlada, es presentava interessant però la veritat és que va esser un poc fluixa; així i tot, fou seguida amb interès pel públic i la gent va passar-ho entretingut.

Una traca a mitja nit, ens va dir a tots que la cosa s'havia acabada i fins l'any que ve.

EXPOSICIO DE PINTURA

Amb motiu de les Festes Patronals la cultura, a través de la Pintura, es féu present mitjançant el renombrat escultor i pintor, D. Miquel Aguiló, enamorat ja fa molts d'anys del nostre Poble; afecte amarat d'agradosos records compartits amb la seva amable esposa, Dona Laura Matas, els primers dies després de les seves noces, i d'agraïment esplendorosament expressat amb el muntatge de la valuosa Exposició en el Local Parroquial i amb la donació el dia de la Festa Major d'una meravellosa pintura per el novell Casal de l'Ajuntament i una altra per la Parròquia.

El seu pas per Ariany els dies de les festes ha estat embaxada d'art i de generós mecenatge, però sobre tot d'un home agradós que junt amb la seva gentil esposa ha deixat un retaule de bells records.

Amics, Ariany, vos está i estarà sempre agraïts. M. A.

En resum, crec que han estat unes festes d'una qualitat acceptable, bastant participades i dins de les possibilitats limitades de poble petit, dins la categoria que ens mereixem tots els arianyers. Biel Tovell.

NUESTRA SEÑORA DEL CARMEN

COFRADIA DE NTRA. SRA.

DEL CARMEN.

La respuesta de la feligresía a la devoción de Ntra. Sra. del Carmen, debido al celo del piadoso Mn. D. Bruno Rebassa, Prv., encargado de la Capilla de Ariany, propiedad de la Familia Cotoner, señores de s'Auberg, se puede deducir gracias a las anotaciones que dicho sacerdote dejó consignadas en el Libro, N.º 1: "Cargo y Data desde 1844 a 1870" que, sin lugar a dudas, es el más importante de nuestro Archivo Parroquial, a través del cual podemos conocer la situación socio-religiosa de aquel entonces.

La Obrería de la Virgen del Carmen parece que no se instituyó hasta 1856, cuando las otras: la de Ntra. Sra. de Atocha, del Sto. Cristo y Animas, de S. Antonio, de S. José, de S. Sebastián, de la Purísima ya estaban establecidas. En el Balance de dicho año consta: "De las caixas obertas amb intervenció de los Obreros día 28 de Septiembre de 1856". (Nota 1):

"De la Caixa de la Verge del Carme 5 lliures y 10 sous".

En las entradas del mismo año constan:

"De 5 barsellas, 5 aumts. de favas cedidas per un particular a la Verge del Carme, vendidas a Bartomeu Josama (N. 2) a pública subasta . . . 5 lliures 16 sous 8 diners.

De la Oferta a favor de la mateixa Verge del Carme día 1er. de Juliol de 1856, en ocasió de la bendició de la seva figura; comprés un donatiu de 42 lliures y 5 sous per Monseñor D. Francisco Cabrera . . . 173 lliures, 4 sous, 10 diners.

De las Taulas del mateix día 16 . . 2 lliures 10 sous 10 diners.

De limosnas recollidas en la iglesia i vicaria el temps que se estaba construint la figura de la Verge del Carme per costear dicha figura. . . 39 lliures

De la capta de la població feta día 20 de Juliol a favor de la mateixa Verge del Carme . . 7 lliures 8 sous 6 diners.

De Escapularis de la Verge del Carme venuts desde el día de la seva festa hasta el present 10 lliures 6 sous 8 diners.

Imagen de Ntra. Sra. del Carmen hecha por el escultor Vicente Matas el año 1856.

Nota 1.- Rafaela Mestre vecina de esta población durant el tems del corrent comte costea un palis (N. 3) ab la corresponent base, que importà 15 lliures 14 sous, sens la tela de indiana (N. 4) y el forro, que també donà la mateixa Rafaela. Fou regalo fet a la Mare de Déu del Carme.

Nota 2.- La mateixa Rafaela Mestre entrega 2 lliures 17 sous per unes estoballes per la Mare del Carme; ab cuya cantidad y altra partida de altra procedencia se compraren unes estoballes que importaren. 6 lliures".

ACLARACIONES:

"Gasto del Oratori desde l'últim comte: (N. 5)

Per 45 pams de tela de fil, mes 5,5 pams de musolina, mes 28 pams de randa de coto, el tot per duas estoballas y dos amits. 4 lliures 13 sous.

Per 17 pams de llustrina per forro a 10 diners 14 sous 2 diners.

Per 18 pams de drap per refors. . . 1 lliure 2 sous 6 diners.

Per 30 pams de galo ample a 15 la cana 2 lliures 16 sous 3 diners.

Per seda, fil y guyas 6 sous.

Per dues floreras de pape fetas en Palma 2 lliures 5 sous.

Per 3 jornals de feina feta per Mestre Antoni N. de Sineu en el nincho de la Verge del Carme. Per gratificació a un adlot que li feu de manobre . . . 6 sous.

Per import de la figura de la Verge del Carme (N. 6) construida per Vicent Matas, escultor de Palma (N. 7) 100 lliures.

Per un bacinet per la Verge del Carme comprat en la botiga de Antoni Vives en Palma 1 lliure 7 sous.

Per una caixa en forma de banc feta per Rafel Grimalt per la capella de la Verge del Carme. 11 (N. 8)

Per 450 imatges de la Verge del Carme comprades a Esteva Trias, per distribuir en la oferta del 16 de Juliol 1 lliure 5 sous 6 diners.

Per 12 Escapularis de seda de la Verge del Carme comprats a les Monjas Teresas 2 lliures 8 sous.

Per roba y demes ingredients de 150 Escapularis mes comuns fets per las mateixas monjas 3 lliures.

Per altres vit dotsenas de Escapularis comuns comprats en Palma a 10 sous la dosena. 10 lliures.

Per los Escapularis brodats de la figura de la Verge del Carme y del seu Jesus. 2 lliures 14 sous.

Per gratificació al Escola de Petra qui servi en l'altar el día de la festa del Carme 10 sous.

Per nou Misas que celebrá el vicari per los benefactors de la Verge del Carme durant la seva Novena . . 2 lliures 14 sous.

Per la tela (N. 9) de la Verge del Carme, la de San Alfonso María de Ligori y demes pinturas y adornos posats en al Capella de la mateixa Verge del Carme per l'escultor Vicent Matas 111 lliures.

Per la figura del bacinet de la Verge del Carme (N. 10) 4 lliures 10 sous.

Per el caixó en que vingueren ditas quatre coronas 4 lliures 6 sous (N. 11)

Per sis canalobres plateats y dau-rats per la capella de la Verge del Carme construïts per el mateix Matas 23 lliures.

Continua

RELIGIOSA EJEMPLAR

La Hna. Bárbara Mestre Frontera, religiosa de la Pureza de María Santísima, dejó este mundo para irse a la casa del Padre, el día 27 de Julio de 1983, en la ciudad de Manacor.

Hna. Bárbara, era hija de Ariany, de familia numerosa, la penúltima entre sus hermanos, quedó huérfana de madre muy pronto.

Sus padres D. Miguel y Da. Bárbara, de fuerte arraigambre cristiana, transmitieron a sus hijos, la fe y piedad por ellos vivida. Al faltar la madre, fue el padre el que continuó la educación de sus hijos.

Bárbara, fue una niña sencilla, ingenua y angelical, incapaz de ofender a nadie.

Sus diversiones consistían en visitar iglesias y conventos.

Conoció a las Religiosas de la Pureza de María y, dirigida por el Padre Ginard, Felipense, entró en aquella Congregación.

Una vez Religiosa, pasó su vida entregada a los demás. Nunca exigió nada para sí, trabajadora, servicial, agradecida, hasta el extremo, obediente a los Superiores, cumplidora de sus deberes, no escatimó nunca un sacrificio con tal de complacer a sus Hermanas.

Pasaba largos ratos ante el Sagrario rogando por todas las necesidades del mundo. Amaba a la Virgen, a la que invocaba con frecuencia sobre todo con el rezo del Santo Rosario.

En su última enfermedad, en que sus facultades estuvieron eclipsadas por una esclerosis cerebral progresiva que la mantuvo postrada largos meses, nunca profirió una queja; antes al contrario, afloraron las virtudes características de nuestra Hna.: la piedad, el agradecimiento, la preocupación por los otros, la abnegación de sí misma. Valga para muestra una anécdota: Pocas horas antes de morir, sofocada por el excesivo calor de aquellos días y abrasada por la sed, se le ofreció una bebida refrescante la cual no quiso apurar sin antes asegurarse de que había también para sus Hermanas.

Creemos que Dios la habrá acogido en la Gloria para premiar su virtuosa vida. Una Religiosa de la Pureza.

MAYO

Día 1.- Como ya es costumbre nuestros niños "el primer Diumenge de maig" recibieron la Primera Comunión, pero con la diferencia que esta vez sólo la hicieron dos niños: Miguel Font Rigo y Pedro Obrador Bauzá. Enhorabuena a los comulgantes y a sus familiares.

Día 8.- Oficio aniversario en sufragio de Miguel Pascual Mestre.

Día 15.- Oficio en sufragio de Juan Masanet Pont, por haber pertenecido a la Cofradía de las Almas.

Día 22 y día 29.- Los oficios de ambos domingos se celebraron en sufragio de Gabriel Bisquerra Vicens por haber pertenecido a las Cofradías de las Almas y del Santísimo.

Día 29.- Conclusión del mes de Maig "en son Huguet". Celebración de la Jornada de Mallorca Misionera, recogiendo 19.467,- Ptas. para obra tan esencial de la Iglesia.

JUNIO

Día 2.- Festividad del Corpus. Al atardecer solemne Celebración Eucarística en la que participó la mayoría de nuestra feligresía, terminando con la Procesión por las calles de costumbre, todas ellas engalanadas y alfombradas de flores.

El amor al Señor nos exigía tener en cuenta a los demás ya en las plegarias, pero también en la comunicación material manifestada con la aportación a Cáritas de 16.591,-ptas.

Día 10.- Fiesta del Sdo. Corazón de Jesús. Antes de la Misa se hizo Exposición Mayor del Santísimo. La celebración fue a intención de Catalina Cánaves Mestre.

Día 12.- Solemne Eucaristía en sufragio del Rdo. D. Bartolomé Caldentey, Pbro.

Día 19.- Oficio en sufragio de Jerónima Ribot Mascaró.

Día 24.- El oficio de dicho día fue en sufragio de Juan Sansó Bauzá.

Día 26.- Oficio en sufragio de Bartolomé Pascual Martí.

Día 29.- Festividad de San Pedro: Celebración Eucarística en sufragio de Pedro Mestre Mayol.

Las celebraciones de la Misa Mayor de los tres primeros Domingos de julio se celebraron en sufragio de Magdalena Cánaves Mestre por haber pertenecido a las Cofradías de las Almas, del Santísimo y del Rosario.

Día 24.- Oficio en sufragio de Miguel Febrer Fons, cofrade de las Almas.

AGOSTO

Día 7.- Oficio aniversario en sufragio de Salvador Salom Reat.

Día 14 y 15.- Los oficios de ambos días se aplicaron en sufragio de Juan Riutort Font por haber pertenecido a las cofradías de las Almas y del Santísimo.

Día 21.- Oficio en sufragio de Miguel Febrer Fons, por haber pertenecido a la cofradía del Santísimo.

Día 28.- Fiesta Patronal. A las 11 solemne Concelebración por el P. José Obrador, M.SS.CC. y los Rdos. D. José Caldentey, D. Antonio Rubí y D. Mateo Amorós, Pbros.

ESPORTS

Durant aquests mesos, en el nostre poble, s'han realitzats un parell de partits de futbol.

Primerament, l'equip infantil, anà a jugar al camp de La Soledad contra "Relletjeria Calvo". El partit acabà amb un resultat poc favorable per els nostres colors.

Després d'un parell de setmanes de descans, va haver-hi un altre partit contra l'Algaida el qual més o manco va anar bé.

Passant als grans, direm que han millorat molt respecte a l'any passat. Per la festa, el dissabte, jugaren contra Petra. El resultat, fou un empat a zero.

El dia següent, els alevins jugaren amb els de Petra, el qual, fou superior i ens guanyaren. L'equip infantil, també jugà contra l'Algaida; el resultat fou d'empat i es va decidir per penaltis essent el resultat favorable a l'equip d'Algaida.

La millor notícia esportiva, la protagonitzaren els grans guanyant a Maria.

I això ja és tot el que hi ha hagut en el camp esportiu. Adéu i fins una altra.

Tomeu i Josep Maria.

(ve de primera pàg.)

poble, coronava en nom i per delegació del Papa Lleó XIII (Breu 27-6-84) la imatge de la Verge de Lluc.

L'acte, preparat amb esment, amb moltes setmanes d'anticipació, a totes les parròquies i comunitats, fou signe i expressió de la fe, de l'esperit de conversió i de la tendra devoció de tots els mallorquins a la seva Reina. «ANY DE LLUC»

El dia 10 d'agost de 1984 es compleixen els 100 anys de la Coronació de la Mare de Déu de Lluc.

Durant tot aquest segle — i especialment en ocasió de l'esdeveniment inicial i dels seus aniversaris més assenyalats (25, 50 i 75 anys) — s'ha evidenciat plenàriament la transcendència real de la devoció a la Verge i de la incidència del Santuari de Lluc en la vida de l'Església mallorquina.

Nosaltres — hereus de tots els valors i virtuts d'aquesta Església, responsable de que avui aconseguim la vitalitat que Déu espera d'ella per bé de tots els seus fills i del món al qual és enviada — ens trobam amb l'alegria i el do de poder celebrar el Centenari de la Coronació.

És una ocasió única i excepcional per a infondre dinamisme a tota la vida de l'Església de Mallorca. Una ocasió que no sols no podem deixar perdre, sinó que tenim el deure greu d'aprofitar tant com puguem, personalment i comunitàriament, en tota la seva profunditat i en tots els seus variats aspectes.

Em sent personalment cridat a promoure la celebració d'aquest centenari, com un important servici del meu ministeri episcopal a la nostra Diòcesi, amb el convenciment que en la Verge Mare de Déu trobarà la nostra Església — i àdhuc el Poble de Mallorca — una nova esperança i un nou coratge pel seu camí. En aquest sentit, m'atreveixo a apropiarme les paraules del Papa Joan Pau II al seu poble de Polònia davant la Verge de Jasna Góra: «... vull ser missatger d'una gran expectativa i d'una ardent esperança. Els vostres cors estan plens d'aquesta expectativa. Maria, ella mateixa, amb la seva imatge vos duu l'esperança. No fou un canvi gran en la història de la humanitat el moment de l'Anunciació a Natzaret? ¿No duqué Maria l'esperança a la casa de Zacaries quan anà a visitar Elisabet, la seva parenta? ¿No ha anomenat el Papa Pau VI la Mare de Déu en els nostres difícils temps «principi d'un món millor»? (A Czestochowa, 4 juny de 1979).

† TEODOR ÜBEDA, Bisbe

de la Carta Pastoral sobre l'«Any de Lluc»

HORARI DELS ACTES DEL CULT AMB PARTICIPACIÓ DELS BLAVETS

Festius:	11.00 l'Ofici. 11.45 Salve.
Feiners:	11.45 Salve. 20.00 Missa Vespral.
Dissabtes:	20.00 Sabatina.

HORARI DE MISSES

Festius:	7 9 11 12.30 17 19
Feiners:	6.30 11.30 20
Dissabtes i Vigílies de festes:	19.30
Rosari:	19.45

El mes de juliol no hi ha l'escolania.

COMUNICACIONS AMB EL SANTUARI

Dies feiners

Ciutat - Lluc:	16.30.
Lluc - Ciutat:	8.
Inca - Lluc:	9.45 i 17.15.
Lluc - Inca:	8, 11 i 18.

Diumenges i festes

Inca - Lluc:	9.45 i 16.
Lluc - Inca:	11, 14, 17 i 18.

(Les sortides d'Inca i arribades a Inca coincideixen amb arribades i sortides de tren de Ciutat i pobles.)

Depósito Legal P. M. 207 - 1971

Imprime: Apóstol y Civilizador, PETRA (Mallorca)

LLUC I ARIANY

A tots els pobles de Mallorca, inclús de les demés Illes, en el transcurs dels segles la devoció a la Verge Maria es va fer molt nostra, tant és així que la Història Insular és també Història de Maria a través del nom «apostòlic» i pastoril de Lluc, ungit de l'oli pur de les muntanyes de la tramuntana.

Ariany, jurídicament el poble més jovenet de tot Espanya, malgrat el seu origen estigui arrelat dins la foscor de la Prehistòria, refulgeix en la corona devocional a la Verge petita i morena de les muntanyes d'Escorca. Amor saborós, com el pa dels nostres majors, fet de constants i austeres peregrinacions: de minyons blavets, fills de les nostres famílies pageses i cristianes; de consagració oracional i de servei tan manifest en el germà Tomeu Zuzama de tan grata recordança.

Si la integració d'Ariany en el devenir religiós de Lluc és intensa i extensa no ho és menys avui:

En tot temps, floreix en la majoria d'arianyers el desig de peregrinar a Lluc. Sempre cau bé anar-hi.

Si tot Lluc és com una bresca de mel boscana, la seva puresa i dolcesa es fa més encisadora en les celebracions litúrgiques amb els cànctics dels blavets, que, com rossinyols de tota l'illa, alaban i pregan a Ntra. Mare i Senyora Maria.

Aquest Any de la Redempció i de Lluc, com diu el Senyor Bisbe: «... no s'han d'excloure, sinó potenciar-se mutuament. El Santuari de Lluc ha de ser un lloc privilegiat on s'obtinguin amb particular profit les gràcies de l'Any Sant.

Sobre tot per la vivència i la pràctica reflexiva, sincera i conscient del Sagrament del Perdó de la Penitència».

